

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/1/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211010210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3211010210.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Stanislava Hájička a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanej P. W. pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí 26. januára 2012 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 8.decembra 2011, sp.zn. 2T 106/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej P. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 8.decembra 2011, sp.zn. 2T 106/2011 bola obžalovaná P. W. uznaná za vinnú z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. (pod bodom 1/) a z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1,ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13.8.2011 v presne nezistenom čase od 9.00 hod. do 12.00 hod. v A. nad A. na ulici S. vo dvore rodinného domu č. XXX/XX utýrala fenu - kríženca vo veku 6-7 rokov tým spôsobom, že jej niekoľkokrát brutálnym spôsobom zaťala sekerou do oblasti krku, čím jej spôsobila mnohopočetné sečné rany v oblasti 2-5 krčného stavca s následným prerušením miechy v oblasti 3-4 stavca, pohmoždenie 2 stavca s následným vykrvácaním do hrudného koša a uhynutia zvierťa,

2/ dňa 13.8.2011 v presne nezistenom čase od 9.00 hod. do 12.00 hod. v A. nad A. na ihrisku Základnej školy na M. ulici verejne a na mieste verejnosti prístupnom utýrala šteňa - kríženca vo veku 2 mesiacov tým spôsobom, že ho opakovane niekoľkokrát brutálnym spôsobom udierala o betónovú plochu ihriska, čím zvieräťu spôsobila viacnásobné zlomeniny a pohmoždeniny lebky, pohmoždeniny mozgu s následným krvácaním do mozgu a uhynutia zvierťa.

Bola za to odsúdená podľa § 378 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák. a s prihliadnutím na § 38 ods.4 Tr.zák. a § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaná P. W. odvolanie, ktorým namietala správnosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine pod bodom 2, o treste a spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukázala na to, že skutok pod bodom 2/ spáchal M. W. a ona šteňa neusmrtila. Pokiaľ ju zo spáchania tohto skutku usvedčuje práve svedok M. W. a M. T., dôvodom ich nepravdivých výpovedí je ich vzájomný intímny vzťah

a svedkyňa M. T. proti nej svedčila z dôvodu žiarlivosti, založenej na nepravdivej informácii o jej (obžalovanej) vzťahu s M. W.. Obaja spomenutí svedkovia pritom prejednávanej udalosti nemohli vnímať normálnym spôsobom, pretože 13. augusta 2011 boli pod značným vplyvom požitých alkoholických nápojov a naopak, ona priebeh deja vnímala dostatočne, keďže vplyv alkoholu na jej osobu sa prejavoval iba zvýšenou výbušnosťou a agresivitou. Na podklade uvedených dôvodov sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine pod bodom 2/ a v tej súvislosti aj vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a po oslobodení spod obžaloby pre skutok pod bodom 2/ uloženia miernejšieho trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Preskúmaním správnosti postupu konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa ani chyby, ktoré by už samé o sebe zakladali dôvod pre ich zrušenie. V konečnom dôsledku odvolaním neboli takéto chyby konania ani vytykané.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 8. decembra 2011 vykonal vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 (teda skutku, ktorého spáchanie obžalovaná poprela) i vo vzťahu k výrokom o treste a spôsobe jeho výkonu všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaná P. W. spáchala skutok uvedený pod bodom 2 výrokovej časti napadnutého rozsudku (ďalej len skutok), keď vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 okresný súd na hlavnom pojednávaní 8. decembra 2011 podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že zo spáchania tohto skutku je vinná a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, ako obžalovaná spáchanie skutku pod bodom 1 priznala, sa nevykoná. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Obžalovanú P. W. zo spáchania predmetného skutku usvedčujú nielen výpovede priamych svedkov M. T. (zároveň aj poškodená) a M. W., o hodnovernosti výpovedí ktorých - na rozdiel od obžalovanej - nezistil ani krajský súd žiadne relevantné pochybnosti, ale aj s týmito svedeckými výpoveďami korešpondujúce listinné dôkazy, z nich najmä zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, záznamy o dychovej skúške vykonanej u obžalovanej 13. augusta 2011, lekárska (veterinárna) správa MVDr. Q. V., úradné záznamy i závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria, na ktoré podrobnejšie poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vychádzajúc potom z takto správne zisteného skutkového stavu nepochybil okresný súd ani keď konanie obžalovanej P. W. právne posúdil pod bodom 2 ako prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom (a to aj vo vzťahu ku skutku a jeho právnemu posúdeniu pod bodom 1/) ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy,

ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, keď obžalovanej P. W. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 378 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák. úhrnný nepodmienečný (trestné činy spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný jej úmyselný prečin) trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov, na výkon ktorého obžalovanú v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste odňatia slobody, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania oboch činov a ich následky, zavinenie, pohnútku i dve priťažujúce okolnosti (poľahčujúcu okolnosť pritom správne nezistil) a tiež na osobu páchatelky, jej pomery a možnosti jej nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák.), pretože obžalovaná P. W. nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej P. W. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.